

GYÖNKI HÍRMONDÓ

A Gyönki Baráti Kör Egyesület havilapja

2. évfolyam 10. szám

Megjelenik 600 példányban

2008. október

Kiadó: Gyönki Baráti Kör Egyesület; Kiadásért felel: Guttman Henrik
Főszerkesztő: Gyulási János E-mail: tompika40@citromail.hu; Lapszerkesztők: Honismereti Kör tagjai
Lapunk megjelenését az Önkormányzat támogatja

Évforduló...

1 éves a Gyönki Hírmondó!

2007 októberében jelent meg az újság első bemutatkozó száma.

A szerkesztők szándéka az volt, hogy olyan hírekkel és témákkal foglakozzanak, amelyek más forrásból nem ismerhetők meg.

Nem elrejtve azt a szándékot, hogy Gyönk lakosságának lehetőséget adjon arra, hogy megírják örömeiket, bánatukat. Jó és rossz tapasztalataikat a község életéről. További célja, megszólaltatni a lakókat az óvodás kortól a szépkorú emberekig.

Kedves Gyönkiek! Az elmúlt egy év tapasztalata az, hogy nem minden úgy történt, ahogy elgondoltuk. De olvashatóak voltak olyan írások is, melyek felhívták a figyelmet a lakókat zavaró eseményekre. Később, miután utána néztünk a problémáknak tapasztalhattuk, hogy megnyugtatóan elrendeződtek.

Az elkövetkező időben is várjuk az információkat, hogy tényleg azt a szerepet töltse be az újság, amit szántunk neki.

Igaz terjedelme nem nagy, csak négy oldal, de ha több olyan írást kapunk, melyek a község és a lakosság javát szolgálja, akkor talán a bővítésre is lesz mód.

Sajnos sokszor anyagi korlátok befolyásolják lehetőségeinket.

Köszönjük a Lakósoktól beérkezett cikkeket, továbbra is számítunk a közreműködésükre.

Szerkesztőség

Emléknap...

A magyarországi német családok kitelepítésének 60. Évfordulójára emlékeztek meg a Német Kisebbségi Önkormányzat szervezésében szeptember 27-én a Művelődési Házban.

Az emléknap a történelmi múlt felidézésével kezdődött Krémer György, a Tolna Megyei Német Kisebbségi Önkormányzatok Szövetségének titkára, előadásában.

A gyönkiek kitelepítése 1946-48-as években történt. Levéltári adatok szerint 890 fő került a kitelepítendőek listájára.

Gyönkön szinte nem volt olyan német család, amelyiket jogtalan vagyonekbobzás, összeköltöztetés vagy egyéb sérelem ne ért volna.

Jákob Ildikó 8. Osztályos tanuló kitelepítéséről írt dolgozatából idézett.

Megszólaltak azok, akik ezen idő borzalmait átélték. Jákob Henrikné, Weil Henrikné, Muth Konrádné megrázó élményei könnyeket fakasztottak. Leánykori nevén ismert Reining Margit néni 92 évesen érkezett Németországból. Elmesélte, hogyan kellett 3 kislányával elhagynia hazáját.

Az emlékezést a németség mindennapjait bemutató képek színesítették.

A kötetlen beszélgetés alatt a vendégek teát és rétest is fogyaszthattak.

Ezután a Polgármesteri Hivatal, a Német Kisebbségi Önkormányzat, a Német Nemzetiségi Egyesület és a gyönki fiatalok képviselői koszorút helyeztek el a Kitelepítettek Emléktáblájánál.

Az emléknapot evangélikus istentisztelet zárta.

A németség kitelepítését 1948. szeptember 30-án befejezettek tekintették. A történelmet senki nem teheti nem megtörténté, és az arra való emlékezést sem lehet elfojtani.

Váltson ki az emlékezés érzékenységet, megfontoltságot és erősítse tolerancia képességünket.

Német Kisebbségi Önkormányzat

Nyári történet...

E mesém története egy családi látogatás alkalmával született meg.

Szép, meleg, igazi nyári napot választottunk ki egy hétvégén, hogy felkeressük a falunktól nem messze lévő, szépen fejlődő városban élő hozzátartozóinkat.

Egy nyugalmas, feltűnően csendes, jó levegős, kertés övezetben – a város központjától távolabb – találtak otthonra, a sorházak testvérségében.

A lakókat csak a szép sorban növekvő, egymástól átjárható távolságban lévő, tuják választják el egymástól, vagy éppen kötik össze őket. E lakásokhoz tartozó szabadtéri területet részben füvesítették, részben mindenki a maga ízléséhez és lehetőségéhez képest alakította ki: kis teraszos, vagy virággal díszített, pergolás változatokra.

Mint ez időben mindenhol, a lakásokban lévő fülledt meleg kizavarta az otthon lévőket, a levegősebb környezetbe, ahol nem csak a nyugodt pihenés van biztosítva, hanem annál sokkal több.

A lakók itt töltik szabad idejük legnagyobb részét, itt találja meg mindenki – nem kötelezőszerűen – maga igényeinek megfelelő közösséget, társaságot vagy éppen beszélgető partnert.

Ide cseppentünk be mi is, egy finom ebéd elfogyasztása után, és az azt követő dinnyevetés, és kártyacsata alkalmából. Beszélgetés közben jutott eszünkbe, hogy hiányzik valaki a „a körből” mégpedig a szomszéd kislány – a mesénk főszereplője – akik mi több okból is Princessingnek neveztünk el. Őt már az előző látogatásunk alkalmából sikerült megismerni.

Nagy örömeinkre rövid időn belül előbújt a szépen feldíszített baldahinos ágyikójából. A délutáni szunyókálás után a kánikulai hőségnek megfelelő szerelésben, a kétéves korához illő, pici, sok színben pompázó tarka figurás rövidnadrágocskájában, - a biztonság kedvéért még elrejtett liberóban. A szőke, csillogó loknikat mezei virágos dekoráció fogta össze a feje tetején, a csodálatosan világító, égkék szemével és mosolyával üdvözölt bennünket a jellegzetes „szia”-val.

Mindig van közönsége, úgy bújik az asztaltársaság körében, mintha mindenki ismerőse lenne. Úgyesen feltornázza magát, aztán a korának megfelelő szókinccsel egy kicsit elcsevegünk a világ sorsdöntő dolgairól, és máris kúszik tovább. Miután végig látogatta az ott ülőket, utolsó állomásként a Csipkerózsika mesés könyvének kötött ki, egy kb. 20 év körüli szintén Princess ölében. Közben mind ezt mosolyogva nyugtázta, amit mi természetesen jó kedvvel nyugtáztunk.

Mi közben a felnőttek elmerültek a kártyacsata örömeiben, észrevettem, hogy a szemük sarkából figyelik a kis Princit. Közben az jutott eszembe, hogy előzőleg egy séta alkalmából megnéztük a lakótelep kertjeit, házait, csupán érdekességként a „a nagy házakat” is, miután meghallottuk mennyi összegért állnak ott. Ridegnek, hidegnek tünnek, és

nem csak azért mert még nem lakják. Elképzeltem hogy most már csak a hatalmas kőfalak, és az őrző kutyák hiányoznak onnan. Arra gondoltam, hogy e kertés házak lakót csak a tuják választják el egymástól, de ha valaki otthon van, akkor csak a szűnyogháló, ahová a kis Princi oda oson és bekukucskálva, mosolyogva üdvözli az ott lévőket „szia”-val és MÁRIS NYÍLIK AZ AJTÓ.

Az jutott eszembe, hogy ez a pici lány a maga kiskorúságával ösztönösen többet ad nekünk felnőtteknek, mint bár ki. Vajon mikor rontjuk el, mikor és miért távolodik el tőlünk? Mikor ébresszük fel csipke Rózsika álmából azért, hogy tudassuk vele, hogy a világ rohan, hogy aztán minél előbb kalandozzon ebben az egyetlen ki és mi vagyok világunkban?

Talán ő és az udvarokban rollerozó, labdázó sorstársai, jobb „talajról” indulva, a környezetükből sugárzó melegséget, és összetartozást érezve, nagyobb biztonságban ismerik fel majd a hamis csillogást, és könnyebben találják meg, azt az értéket, amiért még ma is érdemes élni.

Rauthné Bölcshöldi Klára

45 éves érettségi találkozó...

Az előző évekhez hasonlóan, az idén is összejöttek az öreg alma máterban az itt végzett „öreg” diákok, találkozni, emlékezni és feleleveníteni a csodálatos gimnáziumi éveket.

Így történt 2008. augusztus 9-én is. Délelőtt, a kissé csöpörgős időben, egymást érték Gyöng központjában és a Gimnázium előtt a találkozóra érkezők autói. Legmesszebről, Angliából, Zsigmond Anikó érkezett nagy boldogsággal. Eljött egy kedves „fiatalember” Bogyszlórról, akit sokan 45 éve nem láttunk.

Évekkel ezelőtt úgy éreztük, hogy találkozunk kell minden évben. Összejöttünk, pl. egyik kedves osztálytársunk lakásán, panzióban, vagy éppen egy hangulatos boros pincében. Ezek az együttlétek főleg az örömről szóltak. Örültünk minden alkalommal, hogy vagyunk egymásnak, sajnos mindig kevesebben. Jó volt egy év után ismét találkozni, feleleveníteni a régi barátságokat, az együtt megélt diákkori élményeket.

Megható pillanat volt a református templomkertben, a kopjafánál megemlékezni elhunyt tanárainkról, osztálytársainkról. Néztük szótlanul, ahogy a név szerint nekik gyűjtött hét gyertya lángja küzdött a széllal, mint ahogy ők is küzdöttek mindhiába.

Kellemes séta keretében meglátogattuk a Rákóczi utcában az Ifj. Kiss József által összegyűjtött „kincseket”. Köszönjük Kissné Áginak az élvezetes kalauzolást, felejthetetlen volt mindannyiunknak. Sétánk másik kellemes megállója volt Rauthné Bölcshöldi Klárikáék mesébe illő birodalma.

Jól esett a nagy melegben megbújni az árnyat adó lombok alatt, egy pohár üdítővel és az ügyes háziasszony utánozhatatlan süteményével. Szeretetük simogatott lépten, nyomon. Klárikáék évek óta tiszteletbeli osztálytársaink.

Régi szép emlékek, közös múltunk, közös titkaink, nagy nevetések, kapkodó cigizések idéződtek fel bennünk a „sóhajok hídján” átsétálva.

A találkozó utolsó állomása a Simigh Borozó volt. A finom, kiadós ebédet az osztályfőnöki óra követte. Hasonlóan a régi szokáshoz, a soron következő hetes „tisztelettel” jelentette Márta néninknek az osztály létszámát és az igazolt és igazolatlanul hiányzó osztálytársainkat. Majd névsor szerint meséltünk magunkról, nyugdíjas éveinkről, örömről, bánatról. A kigömbölyödött formák, az apró ráncok, magas homlokok, mind azt bizonyítják, hogy a 45 év mindenkin nyomot hagyott.

A hangulatos borkóstolón s az egész nap folyamán élveztük vendéglátóink figyelmességét, szeretetét. Köszönöm osztálytársaim nevében fáradozásukat, önzetlenségüket. Köszönjük, hogy együtt lehetünk abban a szülői házban, ahol Simigh Imre osztálytársunk gyermekkorát töltötte!

Drága Osztályfőnökünk, Káspári Jánosné Márta néni hőiesen velünk tartott egész nap, 80 évesen is frissen, jó hangulatban. Adja a jó Isten, hogy még sokáig így legyen! Nótázásunkhoz az alapozás megtörtént a borkóstolón, s így sor került mindannyiunk nótájának eléneklésére, Zsilinszky László kíséretében.

Jó volt szembesülni azokkal, akikkel négy éven keresztül szenvedtünk, csintalankodtunk, „világot váltottunk” kamaszkorunkban. Jó volt látni, hogy egyikünknek sem kegyelmezett időuraság! Szóval hiába változott a testünk, a lelkünk, a gondolkodásunk nemigen tér el a kamaszkoritól.

Éreztük mind a 41-en, hogy a régi barátság megszépíti, meggyógyítja a szíveket. Elmélyült bennünk ismét, ami összeköti az 1963-ban végzett diákokat: emberség és szeretet.

„Ünnep, nagyon szép ünnep volt a mai nap” – így búcsúztak néhányan.

Találkozunk jövőre, 2009-ben Orfűn Folkmann Ferencnél.

Jankóné Antal Anikó

A Gyönki Szüreti Napok kitüntetettjei

„A Gyönki Német Kisebbségi Önkormányzat kezdeményezi Gyönk Képviselő Testületénél Ingeborg Kniess asszony kitüntetését a Gyönkert Emlékéremmel.”

Ingeborg Kniess asszony elhunyt férje, Heinrich Kniess kezdeményezte és támogatta a testvérvárosi kapcsolatot Gyönk és Darmstadt-Heimstättensiedlung között. A kapcsolat rendszeressé vált az évek folyamán, sok szép élménnyel gazdagította településünk lakóit, és Gyönk község számára sok támogatást is jelentett.

Férje halála után Ingeborg Kniess asszony, aki magának semmi kötődése nem volt Magyarországhoz és Gyönkhöz, önzetlenül felvállalta a kapcsolat további ápolását, mellyel aztán Darmstadt főpolgármestere meg is bízta. Azóta rendszeresen segíti az évente megrendezésre kerülő Grenzgang-ra, Heinerfest-re és a Weihnachtsmarkt-ra látogató gyönki delegációkat, számos alkalommal adott szállást darmstadti gyakorlaton levő gyönki egyetemistáknak.

Amikor Gyönkre érkezik az itt továbbra is fenntartott házába, szinte minden alkalommal magára vállalja, hogy támogatást hoz a Heimstätteni Gyönki Egyesülettől a gyönki intézmények számára. Ilyen támogatásban részesült már a Módszertani Otthon, az egykor óvodának épült Gondozási Központ, az Óvoda, az Általános Iskola, az Általános Iskola zenekara, az Európa Zenekar táborába évente meghívott zenészek, a Gimnázium (testvériskolai kapcsolatra), és a Polgármesteri Hivatal is.

Majnay Klára: a Gyönki Szőlész Borász Klubtól. Gyönk borkultúrájáért kifejtett tevékenységéért kapott elismerést, melyet Módos Ernő az Aliszka Borrend Nagymestere adott át.

Gyönki Önkéntes Tűzoltóknak, tevékenységük elismeréseként az önkormányzat Szolgálati Érdemérmel adományozott.

Tóth Béla részére 20 éves szolgálatért

Vígh Zoltán részére 10 éves szolgálatért

Zengő Zoltán részére 10 éves szolgálatért

A szüreti megállók szervezéséért emlék plakettet a Dózsa téri megállóhely és az utcák képviselői vehették át.

A kitüntetéseket átadta Fekete József polgármester.

Önkormányzati Tájékoztató:

Értesítjük településünk 25 és 65 év közötti lányait és asszonyait, hogy a Magyar Posta kezdeményezésével: 2008. november 13-án és 14-én 9.00- órától – 17.00-óráig a Gyönki Polgármesteri Hivatal parkolójában térítésmentes méhnyak-rákszűrés lesz. /mobil-szűrés/

Értesítjük a tanuló ifjúságot, hogy községünk önkormányzata az Oktatási és Kulturális Minisztériummal együttműködve kiírja a 2009.évre a Bursa Hungarika Felsőoktatási önkormányzati ösztöndíj pályázatot, felsőoktatási hallgatók számára a 2008/2009.tanév második és a 2009/2010.tanév első félévére vonatkozóan.

A pályázati űrlapot a Polgármesteri hivatal 3-as számú irodájában lehet kérni.

Beadási határidő: 2008. október.31.

Felhívások – Reklámok – Közlemények és ami esetleg kimaradt:

(A szerkesztőség nem őrizz meg, és nem küld vissza kéziratokat, cikkeket. Az újságban megjelent cikkek tartalmáért a szerkesztőség nem vállal felelősséget.)

A szerkesztők továbbra is várják írásait, hozzászólásait.

E-mail cím: tompika40@citromail.hu

Születésnap köszöntők

Steitz Jánosné – a drága édesanyát, nagymamát és dédit – 83. születésnapján hálás szeretettel köszöntik, további jó egészséget kívánnak, és

Isten áldását kéri további életére:

szerető gyermekei és családjai,

4 unokája, 6 dédunokája.

„Homlokán redőket rajzolt az idő, s a gond,

Szemébe törtfényű fájdalmat a bánat...

Sok milliő csillag ragyogjatok,

És jó Anyámra vigyázzatok...”

...

Özv. Forster Jánosné sz: Muth Annamáriát
87-ik születésnapja alkalmából sok szeretettel
köszönti a Forster és a Kölesdi család!

...

Muth Konrádné 86-ik

Kemler Henrik 83-ik

Steicz Jánosné 83-ik

Özv. Forster Jánosné 87-ik
születésnapja alkalmából minden jót és jó
egészséget kíván a

Gyönki Baráti Kör Egyesület

Egyéb Hírek:

2008 szeptember 13-án Decsen szerepeltek a Gyönki Általános Iskola sakkozói.

Szabó Szilvia az 5-6 osztályosok között II. helyezést ért el.

Lerch Márk III. helyezést. Az alsó tagozatosok között Szabó Antal V. Bánki Horváth Ákos VI. helyezést ért el.

Élete első versenyén szereplő első osztályos Both Attila 3 győzelemmel a VII. helyet szerezte meg. A versenyen 50-en vettek részt, Dunaújvárosból, Szekszárdról, Paksról, Decsről, Kakasdról, Bátaszékről, Gyönkről.

Október 5-én Szüreti Kupa zajlott a Művelődési Házban.

I. Szabó Szilvia

II. Molnár Szilvia

III. Szabó Antal helyezéseket érték el.

Az általános iskola sakkozói Faddon szerepelnek legközelebb.

Október 1-én a Zene Világnapján az Általános Zeneiskola tanulói rövid megemlékezést tartottak.

Komolyzenei és könnyűzenei kérdésekre válaszoltak. Az ügyes megfejtők jutalomban részesültek.

Október 6-án az Általános és Zeneiskola tanulói az Aradi vértanúk emlékére rövid megemlékezést tartottak.

Megemlékezés

Jákob Henrik

1957.01.06 – 2007.10.14.

élt 50 évet

„Már egy éve, hogy elmentél,

Nem haltál Te meg,

Csak álmodni mentél!

Küzdöttél, de már nem lehetett,

A csend ölel át és a szeretet!

Elmentél Tőlünk, nem tudtál búcsúzni,

Nem volt már időd, el kellett indulni!

Elfelejtteni Téged soha nem lehet,

Meg kell tanulni: Élni Nélküled!!

Örökre emlékszik rád: A gyászoló család

Ünnepeljen velünk!

Way of Life!

15 éve Tamásiban a Suzuki Hirt Autószalon

16 éves a Magyar Suzuki

Október 11-én szombaton 9.00 órától egész napos programmal várjuk szeretettel Önt és kedves családját **Tamásiban a Vasút utcában** lévő kereskedésünkben.

Programok

- Arcfestés
- Lufikavalkád
- Ugrálóvár
- Fazekas népi iparművész agyagozás
- Logikai és interaktív játékok
- Nyereményjátékok
- Tesztvezetés
- Szervizakció

Ha ezen a napon új autót vásárol nálunk, mi adjuk az ajándék 10% önerőt!

SUZUKI A mi autótunk

Suzuki Hirt Autószalon
Tamási, Vasút utca 1-3.
telefon: 74/573-920, 30/6-361-646
mail@szukihirt.hu - www.szukihirt.hu